

РЕШЕНИЕ

№ 4912

гр. София, 19.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 29.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **3816** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалният кодекс във връзка с чл. 220 и следващи от Закона за митниците.

Образувано е по жалба с вх. № 32-141358/12.04.2023 г. по описа на Агенция Митници - ТД „Митница Б.“ от „БЕСТЕ ПАРТНЪРС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], ПК 1528, район Искър, [улица], с управител Д. С., чрез адв. Г. Г., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ап. 2 срещу Решение № 32-113524/23.03.2023 г. на директора на ТД „Митница Б.“ към Агенция Митници, с което на стока, поставена под режим допускане за свободно обръщение с МД № MRN20BG001008016994/17.02.2020 г. е определена митническа стойност в размер на 2978,81 лева, определено е вносно митническо задължение и допълнително задължение по ЗДДС.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно на основание чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 от АПК, тъй като е издадено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Посочва, че в случая пред компетентните митнически органи са представени всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена по доставката в т.ч. и преводно нареждане за 700 кан. д., представляваща цялата стойност на автомобила. Жалбоподателят счита, че митническите органи са оспорвали и отхвърлили декларираната стойност неоснователно немотивирано и на база противоречиви сведения. Излага още аргументи, че при определяне на новата

митническа стойност на внесеня автомобил е нарушена процедурата и реда за остойностяване на същия, определени в митническото законодателство, като изтъква, че неоснователно е бил използван метода по чл. 74, пар. 2, б. „б“ от М. Твърди се, че необосновано е използван резервният метод по чл. 144, пар. 1 от Регламент за изпълнение 2015/2447 във вр. с чл. 74, пар. 3 от М. По същество жалбоподателят счита, че промяната в декларираната договорна стойност не може да бъде извършена на база справка от канадските митнически власти с мотив, че същата представлява резервен метод по чл. 144, пар. 2 от РИ 2015/2447 във връзка с чл. 74, пар. 3 от М. Като друго съществено нарушение в жалбата се посочва, че при издаването на процесното решение не е съобразено искането за прилагане на чл. 124, пар. 1, б. „а“ във вр. с чл. 103 от М. във вр. с чл. 56 от ЗДДС, на база на която митническото задължение и задължението за ДДС се считат за погасени, поради изтичането на 3 годишен срок от датата на вноса. Моли съда за отмяна на оспореното решение. Претендират се и направните по делото разноски.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващият не се представлява. Представена е писмена молба от адв. Г., с която се представя списък на разноските и доказателства за тяхното заплащане. Представени са писмени бележки от 14.07.2023 г., в които се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение.

Ответникът - Директор на Териториална Дирекция „Митница Б.“ при Агенция „Митници“, в съдебно заседание не се явява и не се представлява. Изразява писмено становище, чрез процесуалния си представител - юрк. С., която оспорва жалбата и моли съда да потвърди изцяло оспорваният административен акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираните разноски от адв. Г..

Административен Съд С. - град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че жалбоподателят „БЕСТЕ ПАРТНЪРС“ ЕООД през 2020 г. е извършило внос на употребяван лек автомобил, внос от К., в качеството му на вносител и пряк представител на „Мирамар“ ООД.

На 17.02.2020 г. в МБ Свободна зона Б. е приета МД с MRN 20BG001008016994R5 с вносител в ел. д. 3/15 и декларатор в ел. д. 3/18 - „„БЕСТЕ ПАРТНЪРС“ ЕООД, и пряк представител в ел. д. 3/19 „МИРАМАР“ ООД, ЕИК[ЕИК], за режим допускане за свободно обращение на стока с описание в ел.д. № 6/8: „УПОТРЕБЯВАН ПЪТНИЧЕСКИ АВТОМОБИЛ- КАТАСТРОФИРАЛ, МАРКА:MERCEDES-BENZ МОДЕЛ:GLE 400 ТИП: GLE 400, ПЪРВА РЕГ:01/01/2018 ЦВЯТ GREY, .ОБЕМ : 3000,-Двигател :НЯМА ДАННИ и ШАСИ № 4JGDA5GB1JB042259”.

В момента на деклариране на стоката са посочени следните данни:

- В ел. д. № 5/14 „Код на държавата на изпращане/износ“ - К.;
- В ел. д. № 4/1 „Условие на доставка - „CRF – Стойност и навло“
- В ел. д. № 6/14 „Код на стоката - код по Комбинираната номенклатура “/№ 6/15 „Код на стоката — код по Т.“ - 8703 23 90 00;
- В ел. д. № 4/16 „Метод за определяне на стойността“ - „ 1 - Договорна стойност на внасяните стоки (чл.70 от Кодекса)“
- В ел. д. № 4/14 „Ц. на стоката“ – 700, 00;

- В ел. д. № 4/10 „Валута“ - С.;

- В ел. д. № 7/10 „Идентификационен номер на контейнера“ – TCLU7784330

На база декларираните данни, към датата на приемане на МД размерът на митническата стойност за нея е определен съгласно разпоредбата на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., а именно на база договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Декларираното условие на доставка е „CRF – Стойност и навло“. Към митническата декларация са приложени: фактура № RA-E19121101/11.12.2019 г., издадена от „9396-9053 QUEBEC Inc“ 488- rue Berthiaume, Pierrefonds, QC H9J3R9, К., опаковачен лист № RA-E19121101, издаден от „9396-9053 Quebec Inc.“ 4880 rue Berthiaume, Pierrefonds, QC H9J3R9, К., PERMIT-VEHICLE PORTION № L0028306, морска товарителница № MEDUMT845143.

Митническата стойност за стоката, определена на база декларираните за нея елементи, е следната: 700 С., като митническата стойност на автомобила е в размер на 946,48 лева при валутен курс 1,35211. Определени, взети под отчет и заплатени вземания са: 94,65 лв. – мито и ДДС – 208, 23 лв.

В ТД Митница Б. е постъпила с писмо с рег. № 32-17346/13.01.2023 г. по описа на РД Митница Б. информация от Ц. от канадските митнически власи „Canada Border Services Agency“ за превозно средства, декларирани за износ в К. с местоназначение ЕС. От страна на митническите органи е осъществен последващ контрол по чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ на стоката, декларирана МД с MRN 20BG001008016994R5. Установено е, че е налице несъответствие по отношение на декларираната в МД цена в размер на 700 С., спрямо представената от канадските митнически власи цена в размер на 1655.00 С.. Митническите органи са приели, че към митническата декларация не са приложени доказателства за извършени плащания, предвид декларирания код 11 в ел. д. 8/5 вид на сделката и код 1 в ел. д. 4/16 Метод за определяне на стойността и липсват доказателства за платената сума в аванс.

Във връзка с посочената информация за митническите органи са възникнали основателни съмнения, относно действителната цена на стоката, както и елементите, които се прибавят към нея при определяне на митническата стойност. Констатирани са, че не са налице достатъчно доказателства в подкрепа на декларираната цена, поради което са приели, че декларираната въз основа на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. митническа стойност, определена на база на фактура № RA-E19121101/11.12.2019 г., определен на база фактура № RA-E19121101/11.12.2019 г., издадена от 9396-9053 QUEBEC Inc. следва да бъде отхвърлена.

Митническите органи са приели, че в случая митническата стойност на стоката не може да бъде определена по реда на чл. 74 § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. и следва да бъде определена въз основа на чл. 74 § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., като е взета предвид цената, посочена в електронната информация, получена от канадските митнически власти в размер на 2978,81 лв. На осн. чл. 7, § 1, буква д) i) от Регламент (ЕС) # 952/2013 г. към тази сума е прието, че следва да бъдат прибавени и транспортните разходи до мястото на въвеждане на митническата територия на Съюза в размер на 741,07 лв. – средноаритметичен размер, съгласно информация в база данни МИСЗА за допуснати за свободно обръщение автомобили с пристанище на натоварване М..

Със съобщение с рег. № 32-65305/17.02.2023 г. /л. 41/ „БЕСТЕ ПАРТНЪРС“ ЕООД е

уведомено на осн. чл. 22 § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза, че предстои издаване на решение, с което ще бъде определен нов размер на митническата стойност на стоката по МД с MRN 20BG001008016994R5/17.02.2020 г. С молба с рег. № 32-109295/21.02.2023 г. /л.27/ дружеството е изложило становище по полученото съобщение.

Издадена е Докладна записка с рег. № 32-112613 от 23.03.2023 г. от С. П., гл. инспектор МБ „Свободна зона Б.“ до Директора на ТД Митница Б., с която е направено предложение да бъде издадено решение, с което да бъде определен нов размер на митническата стойност за стоката, поставена под режим на свободно обръщение с МД с MRN 20BG001008016994R5 и нов размер на дължимите вземания. Издадено е оспореното решение на основание чл. 29 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. и чл. 19 ал. 7 от ЗМ и чл. 59 от АПК, с което митническата стойност е определена в размер на 2978,81 лв. и на дружеството-жалбоподател е определено за досъбиране мито в размер на 203,23 лева и ДДС в размер на 447,11 лв. или общ размер 650,34 лв. Решението е връчено на жалбоподателя на 30.03.2023 г.

В хода на съдебното производство е приобщена административната преписка включително и представените със становище от 14.06.2023 г. от ответника писмени доказателства – Заповед № 2387/30.07.2021 г., писмо с вх. № 32-4411111/16.12.2022 г. и заверен превод на документ на л. 45 по делото. По делото са представени и с молба от 28.06.2023 г. /л. 77/ от жалбоподателя превод на процесната фактура, на опаковъчния лист, превод на платежно за превод на валута от 15.12.2019 г., извлечение от сч. ст. 172, хронология за сметка 205, дневник на покупките за м. юли 2020 г.

С посочената молба от жалбоподателя е направено и искане за допускане съдебна експертиза със следния въпрос – „Вещото лице да анализира счетоводната отчетност на жалбоподателя, като даде становище за това дали извършените счетоводни запаси за внесения автомобил са водени редовно и дали отразяват закупуването на автомобила при договорена цена от 700 щ.д.?“, което съдът счита за неоснователно, поради това, че счита делото за изяснено от фактическа страна и в случая не се налага изясняване на посочените във въпроса обстоятелства.

От правна страна съдът намира следното:

Жалбата е подадена е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК/ оспореното решение е връчено на 30.03.2023 г. /л. 22 по делото/, а жалбата е подадена на 11.04.2023 г. /л. 10 по делото/. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, по аргумент от чл. 19, ал. 7 от ЗМ. Съгласно тази норма, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22 §§ 4, 5, 6 и 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, чл. 27 и чл. 28, се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното

лице да е подало предварително заявление. С оглед на това, че към момента на подаване на декларацията, мястото на влизане на стоката е [населено място] и тази митница попада в структурата на Митница Б., то именно началникът на същата е началникът на митницата, в териториалния обхват на която е възникнал факта, изискващ вземане на решението за определяне на вносно митническо задължение на жалбоподателя. В тази връзка е приета и представената от ответника Заповед № 2387/30.07.2021 г. на директора на Агенция „Митници“ /л. 69/.

Следователно, оспореното решение на директора на ТД Митница Б. в Агенция Митници, е издадено от компетентен административен орган, в границите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съобразно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. (М.) във връзка с чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ във връзка с чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013 г., съобразно предоставените му правомощия.

Решението е обективизирано в писмена форма и в него са посочени фактически и правни основания за издаването му.

По отношение на релевирания в жалбата довод за настъпила погасителна давност на осн. чл. 124, пар. 1, б, „а“ във връзка с чл. 103 от М. и във връзка с чл. 56 от ЗДДС, съдът намира за неоснователно.

На основание чл. 103, § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. длъжникът не може да бъде уведомен за митническото задължение след изтичането на 3 години от възникването му. Поради това и на основание чл. 104, § 2 от същия регламент възникналите вносни мита и ДДС не се вземат под отчет, а се считат погасени на основании чл. 124 пар. 1, б. „а“ от регламента. Безспорно Съдът на Европейския съюз определя 3-годишния срок по чл. 103, § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. като давностен срок, след изтичането на който митническото задължение се счита погасено /виж т. 28 от решението на СЕС от 16 юли 2009 г. по съединени дела С-124/08 и С-125/08, т. 80 от решението на СЕС от 15 март 2018 г. по дело С-256/16, т. 39 и т. 41 от решението на СЕС от 23 февруари 2006 г. С-201/04/. В случая обаче задължението се счита за възникнало с издаване на процесното решение, а не от датата на подаване на МД, поради което не може да се приеме, че е изтекъл визирания 3-годишен срок.

Относно спазване на административнопроизводствените правила и материалния закон:

В конкретния случай, административното производство е стартирало с извършване на последващ контрол на митническата декларация на основание чл.48 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г. във връзка с чл. 84 ал. 1 т. 1 от ЗМ. Административният орган е изпълнил и задължението си по чл. 22 параграф 6 вр. с чл.29 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. на Европейския парламент и на Съвета от 09 октомври 2013г за създаване на МК на Съюза , като е изготвил и изпратил писмо с рег. № 32-65305/17.02.2023 г. /л. 41/, с което го е уведомил, че предстои издаване на решение на директора на ТД Митница Б., с което се определя нов размер на митническата стойност за стоката по МД с MRN 20BG001008016994R5/17.02.2020 г. Изложени са и мотивите, на които ще се основава решението. Със същото писмо, жалбоподателят е уведомен, че в 30-дневен срок от получаването му, може да изрази становище, а в случай че не желае да изрази такова, производството ще продължи с издаване на решение. Дружеството се е възползвало от правото на становище и такова е депозирано /л. 27/, като са представени допълнително снимки на МПС от момента на закупуването му, Demage report – оценка на щетите на автомобила, документи и

фактура, представени при обмитяването му и платено със сумата по фактурата, платено по банков път.

Едновременно с това обаче, съдът намира, че е нарушена разпоредбата на чл. 35 от АПК, тъй като в хода на административното производство не са изяснени всички факти и обстоятелства и не са събрани необходимите данни и доказателства, във връзка с определяне на нова митническа стойност на автомобила. Нарушението на чл. 35 от АПК е довело и до материална незаконосъобразност на акта.

В Дял втори, Глава трета („Стойност на стоките за митнически цели“) от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. се съдържа уредбата, касаеща определянето на митническата стойност, върху която се следват митни сборове. В чл. 70 от Регламента е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение митническата територия на Съюза. В чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, като те имат субсидиарен характер по отношение на метода, регламентиран в чл. 70, от една страна, а от друга - по отношение на посочените в самия чл. 74 методи. В този смисъл е и практиката на СЕС, обективирана в Решение от 16.06.2016 г. по дело С-291/15. За да се премине към субсидиарния метод за определяне на митническата стойност на стоката е необходимо да са налице основателни съмнения по отношение на декларираната в митническата декларация митническа стойност на въвеждащата се на територията на Съюза стока. Тези съмнения следва да бъдат доведени до знанието на вносителя на стоката, което в случая е сторено, и ако не бъдат разяснени, едва тогава ще е налице възможност за определяне на митническата стойност на стоката, но по някои от предвидените субсидиарни методи. Легалната дефиниция на термина „основателни съмнения“ е дадена в Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447 на Комисията от 24.11.2015 г. за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, като неговото проявление следва да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установените факти и обстоятелства. Следователно, за да се пристъпи към вторичните методи за определяне на митническата стойност, административният орган задължително трябва да изложи аргументи защо не могат да намерят приложение правилата на чл. 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. В тази връзка точно и ясно следва да бъдат разписани основанията, поради които митническата стойност не може да бъде определена по реда на чл. 70, § 1 от Регламент /ЕС/ 952/2013 г., както и основанията за избор на съответния заместващ метод, по който се определя митническата стойност.

В чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2915/2447 на Комисията от 24.11.2015 г. е предвидена възможност за неприемане на декларираните договорни стойности в случаите, когато митническите органи имат основателни съмнения дали договорната стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., и тези съмнения не са отпаднали след изискване на

допълнителна информация от декларатора. Относимо към тълкуването на тази норма е даденото такова в Решение на СЕС по дело C-291/15 г., в което съдът приема, че за да определят митническата стойност, митническите органи могат да не вземат предвид декларираната цена на внесените стоки и могат да прибегнат до вторични методи за определяне на митническата стойност на внесените стоки и по-специално продажната цена на идентични стоки, ако съмненията им относно договорната стойност на стоките продължат, след като са поискали предоставяне на цялата информация или на всички допълнителни документи и след като са дали на съответното лице подходяща възможност да изложи гледната си точка относно съображенията, на които се основават посочените съмнения. В тази връзка следва да бъде съобразено, че правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности/в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. Deutschland, C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09.

При прилагането на методите за определяне на митническа стойност митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа, за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена такава, а лицето, което участва пряко или косвено в извършването на митническите формалности или на митнически контрол, предоставя на митническите органи, по тяхно искане и в определените срокове, пълната изисквана документация и информация в подходяща форма и оказва цялостно съдействие за извършването на тези формалности или контрол – чл. 15, § 1 от МК.

Митническата стойност е определената за митнически цели стойност на стоките в лева, която подлежи на деклариране от вносителя при представяне на стоките пред компетентното митническо учреждение и служи за база за определяне на възникващите от вноса митнически задължения.

Предвид значението на митническата стойност за определяне на размера на възникналите от вноса митнически задължения, Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза издаден от ЕП и Съвета на ЕС и Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент /ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, както и вътрешното митническо законодателство, въвеждат редица правила и мерки за контрол и определяне елементите на облагане, гарантиращи както добросъвестното деклариране на относимите към вноса обстоятелства, така и установяването, обезпечаването и събирането на действителния размер на митническите задължения. Една част от мерките се прилагат при представяне на стоките пред компетентното митническо учреждение, а друга след като вдигането на стоките е разрешено.

Разпоредбата на чл. 15, § 1 от МК поставя изискването за всяко лице, което участва пряко или косвено в извършването на митнически формалности или на митнически контрол, да предостави на митническите органи, по тяхно

искане и в определените срокове, пълната изисквана документация и информация в подходяща форма и оказва цялото необходимо съдействие за извършването на тези формалности или контрол. В правомощията на митническите органи съгласно чл. 46 от Регламента е извършването на всякакъв вид контрол, който считат за необходим, включително и проверка на точността и пълнотата на информацията, подадена в декларацията. Такава проверка е била извършена относно верността на данните за реално платената цена за стоките, релевантно за определяне на митническата им стойност, съответно и на дължимите публични държавни вземания - мито и ДДС.

Митническата стойност следва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност – Решение от 16 ноември 2006 г., Compaq Computer International Corporation, C-306/04, EU: C: 2006: 716, т. 20.

Следва да се има предвид, че разпоредбата на чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане дава възможност на митническите органи, при наличието на основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70, § 1 от МК, да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако и след предоставяне на тази допълнителна информация съмненията на митническите органи не отпаднат, съгласно чл. 140, § 2 от Регламента за прилагане те могат да отхвърлят декларираната цена.

Според правилото на чл. 74, параграф 1 от МК, когато митническата стойност не може да се определи съгласно чл. 70, тя се определя като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Съгласно чл. 74, параграф 3 от МК, когато митническата стойност не може да се определи по § 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза като се използват разумни способи, съответстващи на принципите на общите разпоредби на: Споразумението за прилагане на чл. VII от Общото споразумение за митата и търговията; чл. VII от Общото споразумение за митата и търговията и Глава 3 от Дял II на МК.

Предвид посочените по-горе правни норми, настоящият състав приема, че те са в отношение на субсидиарност и само когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи следващото правило в установената поредност.

Правомощието на митническите органи да отхвърлят договорната стойност на стоките по чл. 70, § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. и да определят митническата стойност по методите, предвидени в чл. 74 от същия регламент възниква при наличието на основателни съмнения по смисъла на чл. 140 от регламента за изпълнение, които обаче подлежат на доказване във всеки конкретен случай. В този смисъл е и Решение № 15962/25.11.2019 г. на ВАС по адм. дело № 8396/2019 г.

Според трайната съдебна практика на административните съдилища и ВАС, първо трябва да се установи наличието на съмнения и след това да се провери дали е спазена процедурата по определяне на по-високата митническа стойност съобразно изискванията на чл. 74 параграф 2,

респективно параграф 3 от МК.

Съгласно трайната съдебна практика на българските съдилища и тази на СЕС - безспорно митническата стойност е договорната стойност на стоките, поради което следва да се изследва само и единствено действителната воля на страните по покупко-продажбата, още повече, че жалбоподателят е представил своевременно на митническите органи документи, в които се съдържа данни за цената на автомобила.

Относно процедурата по определяне на по-високата стойност, следва да се съобрази, че във всички случаи при прилагането на методите за определяне на митническа стойност, митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава.

Спорът по делото се заключава във въпроса за прилагането на материалния закон и по-конкретно по прилагането на разпоредбата на чл. 74, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 на ЕП и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза /М./ във връзка с чл. 144, § 1 от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент /ЕС/ № 952/2013 на ЕП и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза /Регламента за изпълнение/.

Съгласно правилото на чл. 22 § 7 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., митническите органи имат задължението да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение и именно мотивите имат за задача да създадат убеждение за правилността по определяне на различна митническа стойност от декларираната, въз основа на която възниква правното задължение за внасяне на допълнителни митни сборове.

В настоящия случай административният орган е определил различна от декларираната митническа стойност на стоката, като се е позовал единствено на справка с рег. № 32-441111/16.12.2022 г. /л. 48 по делото, представено и в превод на български на л. 70/. Съдът обаче счита, че след като митническите органи са имали съмнения, относно декларираната митническа стойност, същите е следвало да положат усилия да установяват каква е действителната продажна цена на автомобила, включително и чрез събиране на информация от трети лица, съответно да докажат, че отразената във фактурата стойност не е реално платената или подлежаща на плащане цена. Извършената проверка по реда на международното сътрудничество, според настоящият съдебен състав не е установила по безспорен начин продажната цена от 1 655 канадски долара, тъй като в нея са налице противоречия с останалите събрани по делото доказателства.

Полученият отговор от канадските митнически власти и по-конкретно в частта му на предоставената електронна информация /л. 72/ за декларираната от износителя продажна цена не представлява официален свидетелстващ документ, обвързващ съда. Официален документ е само придружителното писмо от американските митнически власти, което не съдържа никаква релевантна за делото информация, поради което не може да се приеме, че митническата стойност е определена въз основа на безспорни налични данни

на митническата територия на Съюза, като са използвани разумни методи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на митническото законодателство.

Следва да се направи заключение, че в случая липсва официален документ, в който изрично да е посочено, че представената фактура при вноса на автомобила е неистинска или с невярно съдържание. Липсват също така данни, че в резултат на извършено разследване или проверка по линия на международното сътрудничество, по установената форма и ред от Канадските митнически власти са проверени и потвърдени като истински документи, свързани с продажбата на автомобила, издадени от техния продавач, а също така и размера на действителната сума, която е получена от продавача във връзка с тази продажба. Още повече, че в случая дружеството – жалбоподател е представило пред митническите органи и платежно нареждане за сумата от 700 С., която сума съответства на тази посочена в МД с MRN 20BG001008016994R5 /л. 29/. Последното е представено по делото и в български превод на лист 83 по делото. В хода на съдебното производство от страна на жалбоподателя са представени още извлечение от сч.ст. 172, в която е отразен разхода за покупка на автомобила, хронология за сметка 205 и дневник за покупки за м. юли 2020 г., в който е отразено платеното ДДС при вноса на автомобила, съответстващо на декларираната цена от 700 С..

В тежест на митническите органи е, при условията на приложимото наднационално право, да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, и да обосноват извършеното увеличаване на стойността на процесните стоки, което в конкретния случай не е направено.

След като митническите органи са имали съмнения, относно декларираната митническа стойност, същите е следвало да положат усилия да установяват каква е действителната продажна цена на автомобила, включително и чрез събиране на информация от трети лица, съответно да докажат, че отразената във фактурата стойност не е реално платената или подлежаща на плащане цена. При това положение напълно необосновано митническите органи са заменили посочената в този документ договорна цена с цената, отразена в справката о с рег. № 32-441111/16.12.2022 г.

Изложеното мотивира съда да приеме, че не е налице обосновано от доказателствата по делото основателно съмнение по смисъла на чл. 140 от Регламента за изпълнение, т. е. митническият орган не е следвало да преминава към методите за остойностяване на вноса, разписани в разпоредбите на чл. 74, § 1 - 3 от МК.

Изложените от органа мотиви за неприложимостта на чл. 74, параграф 2, букви от "а" до "г" от МК са изцяло бланкетни – не съдържат конкретни съображения, подкрепени с релевантни доказателства, обосноваващи невъзможността за определяне на митническата стойност по този ред. Шаблонно са използвани общи фрази, които не се подкрепят от доказателства в административната преписка.

Разпоредбата на чл. 22, § 7 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 изрично установява правилото, че всяко решение, което е неблагоприятно за заявителя, трябва да бъде мотивирано. Следователно, митническият орган е длъжен да събере доказателства и да изложи конкретни мотиви в своя акт за следните

обстоятелства: наличието на обстоятелства, които да обосновават съмненията дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума /арг. от чл. 140 от Делегиран регламент на Комисията /ЕС/ № 2015/2447, който изисква да са налице "основателни съмнения"/ и наличието на обстоятелства, изключващи приложението на вторичните методи за определяне на митническа стойност в последователността, посочена в чл. 74 § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013. Едва след като събере доказателства и изложи конкретни мотиви, защо предходните методи са неприложими в случая, органът може да определи митническата стойност по реда на чл. 74, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. В конкретния случай, административният орган е посочил, че хипотезата на чл. 74, § 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 е последна възможност за определяне на митническата стойност на процесните стоки и я е определил именно по този ред, без да посочи конкретни фактически обстоятелства и доводи за невъзможността за определяне на митническата стойност по някой от предходните методи, изключвани в посочената по-горе последователност. Настоящият съдебен състав намира, че в случая формално от страна на митническия орган е посочено, че са изчерпани всички възможности за определяне на митническата стойност по чл. 74, § 2 Регламент /ЕС/ № 952/2013, без да е изложил каквито и да било конкретни в решението мотиви, касаещи хипотезите по букви от "а" до "г". Липсата на обосновка за неприложимостта на всички последователно уредени хипотези от чл. 74, § 2 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 е пречка за преминаване към възможността по чл. 74, § 3 от същия Регламент.

Отделно от горното, оспореното решение е незаконосъобразно и с оглед неправилното прилагане на разпоредбата на чл. 74, § 3 от М., ако хипотетично се приеме, че митническият орган е обосновал както основателните си съмнения за недостоверността на декларираната от жалбоподателя митническа стойност, така и неприложимостта на субсидиарните методи за остойностяване по чл. 74, § 2 във вр. с § 1 от МК.

Съобразно чл. 74, § 3 от М., когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: а/ Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; б/ член VII от Общото споразумение за митата и търговията; в/ настоящата глава.

От изложените мотиви в оспорваното решение не става ясно коя именно буква от разпоредбата на чл. 74, § 3 от МК според митническия орган е приложима и защо.

Прилагането на § 3 от чл. 74 от М. е последната предвидена възможност за определяне на митническата стойност на стоките, съгласно който когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; б)

член VII от Общото споразумение за митата и търговията; в) настоящата глава.

В мотивите на оспорения акт не са посочени нито разумните способности, които са използвани за формиране на посочената от митническия орган стойност на вноса за процесния автомобил, нито в какво се състои тяхното съответствие с принципите, изброени в Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията, каквото е едно от изискванията на евентуално приложената от ответника правна норма на чл. 74, § 3 от МК. Относно процедурата по определяне на по-високата стойност, следва да се съобрази, че във всички случаи при прилагането на методите за определяне на митническа стойност, митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава.

Тези пороци на решението са довели по същество до съвсем произволно определяне на митническата стойност на вноса от страна на митническия орган. Следва да се подчертае, че именно стриктното прилагане на изискванията на чл. 70 до 74 от МК при доказаност на предпоставките, разписани в уточняващите разпоредби на чл. 140 от Регламента за изпълнение, представлява гаранция срещу такова произволно и недостоверно определяне на митническата стойност.

В този смисъл, неправилно и незаконосъобразно митническият орган е пристъпил към прилагане разпоредбата на чл. 74, § 3 от МК.

А с оглед незаконосъобразното определяне на новата митническа стойност на процесната стока, незаконосъобразно определени се явяват и сумите за досъбиране за вносно мито и ДДС, както и лихва за забава.

Ето защо и по изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение на Директора на ТД Митница Б. е неправилно, като постановено в нарушение на закона и следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора на оспорващия се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им – договор за правна защита, видно от който уговореното адвокатско възнаграждение е в размер на 500 лв., платежно нареждане, както и писмени доказателства за заплатена държавна такса от 50 лева по сметка на АССГ. Във връзка с направеното възражение от процесуалния представител на ответника, съдът намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение не е прекомерно, с оглед фактическата и правна сложност на спора и осъществения обем на предоставена процесуална защита.

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 32-113524/23.03.2023 г. на директора на ТД „Митница Б.“ към Агенция Митници, с което на стока, поставена под режим допускане за свободно обръщение с МД № MRN20BG001008016994/17.02.2020 г. е определена митническа стойност в размер на 2978,81 лева, определено е вносно митническо задължение и допълнително задължение по ЗДДС.

ОСЪЖДА Териториална дирекция „Митница Б.“ към Агенция „Митници“ да заплати „БЕСТЕ ПАРТНЪРС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] сумата в размер на 550 /петстотин и петдесет/ лева, представляваща съдебни разноси.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: